

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku T. P.

przy uczestnictwie H. P.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 października 2009 r.,

zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 25 czerwca 2009 r.,

**odrzuca zażalenie.**

## Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił wniosek wnioskodawczynie T. P. o zwolnienie od opłaty sądowej od skargi kasacyjnej.

Rozpoznając zażalenie wnioskodawczynie Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie wydał sąd II instancji, dlatego zażalenie wnioskodawczynie jest niedopuszczalne i podlega odrzuceniu (art. 373 k.p.c. w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.). Wskazuje na to jednoznaczna treść art. 394<sup>1</sup> k.p.c., również po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Istotne jest to, że przepis ten nie przewiduje możliwości złożenia zażalenia na orzeczenie sądu drugiej instancji w przedmiocie kosztów sądowych, w ramach administracyjnoprawnej relacji między stroną a Skarbem Państwa (budżetem). Regulacja taka jest zgodna z przepisami konstytucyjnymi. Potwierdził to Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 31 marca 2009 r., SK 19/08 (Dz.U. Nr 58, poz. 486), uznając, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych ma charakter akcesoryjny wobec głównego celu postępowania sądowego, nie tylko nie stanowi odrębnej sprawy, ale nawet nie jest elementem rozstrzygnięcia kończącego sprawę.

Orzeczono zatem jak w sentencji postanowienia.